

Elena Daniela
OLTEANU

**SISTEME
DE ASISTENȚĂ
SOCIALĂ ÎN
UNIUNEA
EUROPEANĂ**

IMPACTUL COVID-19 ASUPRA
POLITICILOR ȘI SISTEMELOR DE
ASISTENȚĂ SOCIALĂ

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2021

CUPRINS

PREFAȚĂ	9
---------------	---

CAPITOLUL I

SISTEME ȘI POLITICI DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ 11

Carta drepturilor fundamentale a UE	13
Protecția socială în Uniunea Europeană	18
Capitolul de protecție socială al Pilonului european pentru Drepturi Sociale	21
Pachetul de corectitudine socială	24
Instituțiile europene și părerile părților interesate	26
Outlook	30
Modelul social european	32
Statul social în Europa	33

CAPITOLUL II

POLITICI SOCIALE ȘI DE OCUPARE A FORȚEI DE MUNCĂ ÎN ROMÂNIA 39

Contextul pieței muncii.....	44
Nivelul de ocupare și ratele de activitate	45

Nivelul de ocupare a categoriilor defavorizate	47
Ratele de șomaj și inactivitate	49
Neet	50
Micșorarea ofertei de forță de muncă și lipsa abilităților	52
Contextul incluziunii sociale	53
Inegalitatea veniturilor și sărăcia în muncă	58
Migrația	60
Dezvoltări recente în materia de muncă și politici sociale din România	61
Programe speciale care prevăd măsuri active pe piața muncii	67
Ucenicie și stagii	68
Servicii active pe piața muncii	70
Abordarea ofertei de forță de muncă și a deficitului de calificare	72
Sistemul IVET	72
Sistemul CVET	76
Prevenirea părăsirii timpurii a școlii	79
Politici Sociale	84
Educație	84
Incluziune socială	86
Sănătate	87
Concedii	88
Pensii	89
Integrare	90
Viață sigură	91
Inegalități globale	91

PANDEMIA COVID-19 ÎN UE, POLITICI SOCIALE 93

Carantină	107
Lockdown	109
Imigranți și refugiați.....	123
Interdicții de călătorie și închiderea frontierelor	123
Solidaritatea UE	125
Exerciții militare în timpul pandemiei	125
Utilizarea sfaturilor științifice	126
Politici ale Uniunii Europene cu privire la pandemia COVID-19	126
Context juridic	128
Coordonarea Comisiei Europene.....	130
Agențiile UE și Direcția Generală a Comisiei Europene	131
Recomandări pentru reluarea în siguranță a serviciilor feroviare în Europa	133
Proiect EuroMoMo.....	134
Managementul frontierelor.....	135
Managementul frontierelor interne	136
Repatrierile din afara UE	137
Propunerea BCE	138
Controversa Coronabonds.....	138
Legislația de urgență din Ungaria	141
Sondaje.....	142
Eurobond (zona euro).....	143
Propunerea Comisiei Europene.....	145
Uniunea Fiscală Europeană	149
Corona Bonds	151

CAPITOLUL IV

IMPACTUL COVID-19 ASUPRA ȘOMAJULUI.... 153

COVID-19 și Ratele șomajului..... 153

Impactul pe piața muncii 155

Transformarea pieței muncii 158

CAPITOLUL V

CRIZA COVID-19 ȘI REDRESAREA COEZIUNII SOCIALE ÎN UE..... 161

Impactul pieței muncii și politici implicate..... 170

BIBLIOGRAFIE..... 173

CAPITOLUL I

SISTEME ȘI POLITICI DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

Uniunea Europeană recunoaște și respectă dreptul la prestații de securitate socială și servicii sociale care oferă protecție în cazuri precum maternitatea, boala, accidentele de muncă, dependența de a fi îngrijit sau bătrânețea și în cazul pierderii locului de muncă, în conformitate cu normele stabilite de legislația Uniunii Europene, cât și legile și practicile naționale.

Mai mult, oricine locuiește și se deplasează legal în Uniunea Europeană are dreptul la prestații de securitate socială și avantaje sociale, în conformitate cu legislația Uniunii și cu legile și practicile naționale.

Pentru a combate excluziunea socială și sărăcia, Uniunea recunoaște și respectă dreptul la asistență socială și la locuință, astfel încât să asigure o existență decentă pentru toți cei care nu dispun de resurse suficiente, în conformitate cu normele stabilite de legislația Uniunii și de legislațiile naționale.

Acest drept este consacrat în articolul 34 din Carta drepturilor fundamentale.

Legislația Uniunii Europene:

- Directiva 79/7/ CEE – tratament egal pentru bărbați și femei în materie de securitate socială.
- Directiva 2006/54/ CE – tratament egal pentru bărbați și femei în cadrul sistemelor profesionale de securitate socială.
- Directiva 2000/43/ CE – împotriva discriminării pe motive de rasă și origine etnică, care se aplică și protecției sociale – inclusiv securității sociale și asistenței medicale, precum și locuințelor.

Programe de finanțare/ Programul Drepturi, egalitate și cetățenie (2013-2020)

Drepturi conexe

Capitolul 4 din Carta Drepturilor Fundamentale a UE se referă la solidaritate. Acest capitol conține, de asemenea, următoarele drepturi:

- dreptul lucrătorilor la informare și consultare în cadrul întreprinderii;
- dreptul la negociere colectivă și acțiune ;
- dreptul de acces la serviciile de plasare ;
- protecție în cazul concedierii nejustificate ;
- condiții de muncă corecte;
- interzicerea muncii copiilor și protecția tinerilor la locul de muncă;
- dreptul la viață de familie și profesională;
- securitate socială și asistență socială;
- sănătate;
- accesul la servicii de interes economic general;
- protecția mediului;
- protecția consumatorului.

CARTA DREPTURILOR FUNDAMENTALE A UE

TITLUL IV: Solidaritatea

Articolul 34 – Asigurări sociale și asistență socială

1. Uniunea recunoaște și respectă dreptul la prestații de securitate socială și servicii sociale care oferă protecție în cazuri precum maternitate, boală, accidente de muncă, invaliditate sau bătrânețe și, în cazul pierderii locului de muncă, în conformitate cu normele stabilite conform legislației Uniunii și legilor și practicilor naționale.
2. Orice persoană care locuiește și se deplasează legal în Uniunea Europeană are dreptul la prestații de securitate socială și avantaje sociale în conformitate cu legislația Uniunii și cu legile și practicile naționale.
3. Pentru a combate excluziunea socială și sărăcia, Uniunea recunoaște și respectă dreptul la asistență socială și la locuință, astfel încât să asigure o existență decentă pentru toți cei care nu dispun de resurse suficiente, în conformitate cu normele stabilite de legislația Uniunii și de legislația națională.

Text: textul de lege expune:Principiul prevăzut la articolul 34, alineatul (1), se bazează pe articolele 153 și 156 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolul 12 din Carta Socială Europeană și punctul 10 din Carta comunitară privind drepturile lucrătorilor. Uniunea trebuie să îl respecte atunci când își exercită competențele care îi sunt conferite de articolele 153 și 156 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Referirea la serviciile sociale se referă la cazurile în care astfel de servicii au fost introduse pentru a oferi anumite avantaje, dar nu implică faptul că aceste servicii trebuie create acolo unde nu există. „Maternitatea” trebuie înțeleasă în același sens ca în articolul precedent.

Alineatul 2 se bazează pe articolul 12, alineatul (4), și articolul 13, alineatul (4), din Carta Socială Europeană și punctul 2 din Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, și reflectă normele care decurg din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentul (CEE) nr. 1612/68.

Paragraful 3 se bazează pe articolul 13 din Carta socială europeană, pe articolele 30 și 31 din Carta socială revizuită și punctul 10 din Carta comunitară. Uniunea trebuie să le respecte în contextul politicilor bazate pe articolul 153 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Sursa: Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, nr. C 303/17 din 14.12.2007.

Există multe definiții existente ale protecției sociale. În ciuda diversității lor, acestea conțin caracteristici comune care implică toate inițiativele private și publice care sunt direcționate către grupuri defavorizate sau vulnerabile, cu scopul general de a reduce vulnerabilitatea economică și socială. Există, de asemenea, unele diferențe în definiție, în funcție de faptul că se referă la dezvoltarea internațională din țările în curs de dezvoltare sau în țările cu venituri ridicate, de exemplu statele membre ale Uniunii Europene (UE).

Protecția socială este în general asigurată de Stat și implică un contract între stat-cetățean, în care atât statul cât și cetățeanul au drepturi și responsabilități unul față de celălalt. Există, de asemenea, o dimensiune de securitate (economică și socială), fie în ceea ce privește justiția socială [1], fie în ceea ce privește conceptul Organizației Internaționale a Muncii despre planurile de protecție socială. Această dimensiune ar trebui să fie formată din cel puțin patru garanții de securitate socială de bază: asistență medicală esențială și securitate de bază a venitului în timpul copilăriei, maturității și bătrâneții pentru toți rezidenții și toți copiii, așa cum sunt definiți în legile și reglementările naționale.

Din punct de vedere istoric, sistemele naționale de protecție socială au fost dezvoltate în primul rând pentru a proteja persoanele cu un loc

de muncă standard. Acesta este în special cazul schemelor bazate pe asigurări, adică cele bazate pe contribuțiile sociale ale angajatului și angajatorului. În schimb, prestațiile și serviciile finanțate prin impozite (de exemplu, alocații familiale, unele forme de asistență medicală și îngrijire pe termen lung) și anumite prestații testate în funcție de mijloace (de exemplu, asistență socială și prevederi de venit minim pentru persoanele în vârstă) sunt acordate în multe țări europene, în funcție de statutul de angajare al unei persoane [2].

OIM a identificat patru tipuri de protecție socială: protecție socială legată de un contract cu un anumit angajator; protecția socială legată de angajarea salarizată; protecția socială legată de participarea la un loc de muncă remunerat (inclusiv un loc de muncă fără salarii); și protecție socială legată de statutul de rezidență.

În cele din urmă, sistemele de protecție socială sunt adânc înrădăcinate în diferitele sisteme naționale, fiecare cu circumstanțe istorice specifice, alegeri politice și finanțe publice.

Cheltuielile cu protecția socială în raport cu produsul intern brut (PIB) au crescut cu 18,5% (2,9% pe an) în perioada 2008-2014. În 2014, cheltuielile sociale medii în UE s-au situat la 28,7%. Datele pentru diferitele state membre variază semnificativ, datorită parțial diferitelor sisteme de protecție socială, tendințelor demografice, ratelor șomajului și altor factori sociali, instituționali și economici. Atunci când este defalcat la nivelul pe cap de locuitor, bogăția este un factor suplimentar care joacă un rol important în diferențele de cheltuieli. Aceasta înseamnă că beneficiarii din țări precum Luxemburg sau Danemarca, Olanda, Austria, Franța, Germania, Belgia, Suedia și Finlanda se descurcă foarte bine în comparație cu cei din țări precum Letonia, Bulgaria și România. În 2015, în UE, aproape jumătate din cheltuielile de protecție socială, 45,2%, au fost cheltuite pentru alocații pentru limită de vârstă, cu 37,3% cheltuite pentru sănătate, boală și dizabilități, 8,9% pentru familii și copii, 4,8% pentru șomaj și 4,1% pentru locuință și excludere socială. Finanțarea protecției sociale în

UE28, în 2014, a favorizat contribuțiile la asigurările sociale (54,1% din totalul încasărilor) față de finanțarea administrației publice din impozite (40,5% din totalul încasărilor) [3]. Sursa: Eurostat

CHELTUIELI DE PROTECȚIE SOCIALĂ

Cheltuielile de protecție socială acoperă prestațiile sociale, care constau în transferuri, în numerar sau în natură, către gospodării și persoane fizice pentru a le scuti de povara unui set definit de riscuri sau nevoi; costurile de administrare, care reprezintă costurile impuse schemei pentru gestionarea și administrarea acestuia; și alte cheltuieli, care constau în cheltuieli diverse prin sisteme de protecție socială (plata veniturilor din proprietate și altele).

Cu toate acestea, cheltuielile sociale în sine nu sunt suficiente pentru a defini un sistem de protecție socială. Sunt necesare date suplimentare referitoare la rezultatele acestor cheltuieli. O gamă largă de date a fost deja colectată cu privire la performanța protecției sociale, inclusiv date care măsoară eficacitatea sistemelor de protecție socială în funcție de impactul transferurilor sociale (cu excepția pensiilor) asupra reducerii sărăciei și asupra ratei de risc de sărăcie pentru oameni care trăiesc într-o gospodărie (cvasi) fără loc de muncă. Cel mai recent tablou de bord subliniază creșterea ratei riscului sărăciei în gospodăriile fără loc de muncă și profunzimea riscului sărăciei în mai multe state membre (date 2015-2016), indicând reducerea continuă a adecvării prestațiilor sociale în mai multe țări. Sursa: Eurostat

Din 2008, criza economică a pus sistemele de protecție socială sub o presiune financiară mai mare, adăugând provocări ciclice, pe termen scurt, provocărilor pe termen lung precum îmbătrânirea demografică, digitalizarea și tendințele socio-economice, în special polarizarea crescândă pe piața muncii și schimbările în structurile casnice. Aceasta din urmă implică o creștere a numărului de lucrători nestandardizați pe piața muncii, care la rândul său contribuie la inegalități mai largi

și pune presiune pe sistemele actuale de protecție socială. Numărul lucrătorilor non-standard este dificil de determinat, deoarece compoziția grupului este fluidă. Unii estimează că acest grup reprezintă aproape 40% din forța de muncă. În 2016, în UE, 14% dintre lucrători pe cont propriu, 8% erau angajați temporari cu normă întreagă, 4% erau angajați temporari cu jumătate de normă, 13% erau angajați permanenți cu normă redusă și 60% erau angajați cu contracte permanente cu normă întreagă [3].

Cu unele excepții, lucrătorii non-standard au, de obicei, același acces statutar la protecția socială ca și lucrătorii standard. Cu toate acestea, doar foarte puține state membre oferă protecție socială egală angajaților standard și lucrătorilor independenți. Persoanele cu un loc de muncă nestandardizat sau cu un loc de muncă independent se confruntă, de asemenea, cu lacune în accesul legal la protecția socială și în accesul efectiv (adică prin consolidarea drepturilor). La rândul lor, aceste grupuri prezintă riscuri ridicate de sărăcie. Lacunele pot submina, de asemenea, echitatea inter-generațională și pot duce la un risc mai mare de polarizare socială între diferitele categorii de angajați. Aceste fenomene pot diminua adecvarea și sustenabilitatea sistemelor de protecție socială pe măsură ce baza de contribuție este erodată și există o mai mare segmentare a pieței forței de muncă și o creștere a nepotrivirilor de competențe. În cele din urmă, discrepanțele dintre diferitele state membre pot fi eliminate una împotriva celeilalte.

Cheltuielile sociale pot funcționa ca un stabilizator economic. Cheltuielile guvernamentale în zonele sociale au în medie un efect mai stabilizator decât cheltuielile publice totale în ansamblu, iar cheltuielile sociale totale sunt capabile să absoarbă aproximativ 16% din șocurile PIB în țările Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică (OECD). Un raport pregătit pentru Parlamentul European a concluzionat că factorii de decizie politică ar trebui să pregătească acum schemele de protecție socială pentru viitor și să depășească accesul inegal la securitatea socială. Acesta a susținut că este deosebit de important să

se asigure că lucrătorii non-standard, cei cu contracte pe durată determinată sau cu doar un istoric scurt de angajare, în special tinerii și alți participanți la piața muncii, au acces la aceste scheme. Raportul a subliniat că stabilizarea automată este o caracteristică pozitivă a statului bunăstării, dar că există riscul unui sprijin pasiv prelungit, dacă nu este combinat cu activare și politici active eficiente pe piața muncii.

PROTECȚIA SOCIALĂ ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

Dimensiunea socială a UE și, mai concret, politica sa socială au evoluat de la Tratatul de la Roma. Nu există un cadru de guvernare cuprinzător, reglementat, la nivelul UE pentru politica socială și de ocupare a forței de muncă pentru politicile economice. Politica socială în UE este pusă în aplicare prin intermediul mai multor instrumente, cum ar fi legislația, finanțarea și orientarea politicilor.

Organizarea și finanțarea sistemelor de protecție socială este responsabilitatea fiecărui stat membru. Prin urmare, modelele utilizate în fiecare stat membru diferă oarecum, în timp ce UE joacă un rol de coordonare pentru a se asigura că persoanele care trec peste granițe continuă să primească o protecție adecvată. Cu unele excepții, cum ar fi legislația privind coordonarea securității sociale, legislația privind timpul de lucru, cu jumătate de normă, cu normă fixă și munca temporară prin agenții și legislația care promovează un echilibru între viața profesională și cea privată (directiva privind maternitatea, directiva privind concediul parental și directiva privind echilibrul vieții profesionale, în curs de negociere), instrumentele de guvernare sunt predominant de natură „soft, lejeră”.

Principalul cadru politic la nivelul UE în domeniul protecției sociale este metoda deschisă de coordonare (OMC), care vizează promovarea coeziunii sociale și a egalității prin sisteme de protecție socială adecvate, accesibile și durabile din punct de vedere financiar și politici de incluziune socială. Comunicarea din 2005 a Comisiei Europene

a subliniat obiectivele OMC, care includ: un impact decisiv asupra eradicării sărăciei și excluziunii sociale; asigurarea unor pensii adecvate și durabile; și asigurarea unei asistențe medicale accesibile, de înaltă calitate, durabile și de îngrijire pe termen lung.

Comunicarea din 2008 privind agenda socială reînnoită a avut drept scop consolidarea OMC socială, introducerea evaluărilor impactului social pentru politicile europene și, de asemenea, apropierea politicilor sociale, de ocupare a forței de muncă și economice.

Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și incluzivă a stabilit obiective pentru a scoate cel puțin 20 de milioane de oameni din riscul sărăciei și/sau excluziunii sociale și pentru a crește rata de ocupare a populației cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani până la 75%. Comisia Europeană oferă statelor membre sprijin financiar și politic pentru a le ajuta să atingă aceste obiective și să-și modernizeze sistemele de bunăstare. Între timp, situația socială și ocuparea forței de muncă din statele membre este monitorizată îndeaproape ca parte a semestrului european.

De mai bine de două decenii au existat eforturi ale UE de a promova acțiuni în rândul statelor membre pentru a face sistemele de protecție socială mai sensibile la provocările socio-economice, precum și pentru a combate sărăcia și excluziunea socială.

Comunicarea din 1992 a promovat convergența obiectivelor și politicilor de protecție socială ale statelor membre. O propunere din 1997 solicita modernizarea în continuare a sistemelor de protecție socială ca răspuns la provocări precum natura schimbătoare a muncii, îmbătrânirea populației europene, noul echilibru de gen și necesitatea reformării coordonării sistemelor naționale de securitate socială pentru persoanele care se deplasează în interiorul Uniunii Europene. În anii care au urmat s-au depus multe eforturi pentru a alinia mai strâns politicile sociale și de ocupare. Incluziunea socială și problemele legate de pensii, sănătate și îngrijire pe termen lung au fost simplificate în cadrul unui proces integrat în strategia europeană de ocupare a forței

de muncă și, mai târziu, în orientările generale ale politicii economice. Recomandarea Consiliului din 2008 privind incluziunea activă a subliniat că nu au fost puse în aplicare puncte foarte elementare din recomandarea Consiliului din 1992 în ceea ce privește criteriile comune privind resurse suficiente și asistență socială în sistemele de protecție socială. Prin urmare, a solicitat statelor membre să își revizuiască sistemele de protecție în conformitate cu aceste principii comune. În cele din urmă, a solicitat sprijin adecvat pentru venituri, piețe de muncă incluzive și acces la servicii de calitate. Pachetul de investiții sociale din 2013 s-a bazat pe lecțiile învățate din dificultățile de punere în aplicare a recomandării din 2008. Acesta a reiterat importanța unei abordări cuprinzătoare a politicilor sociale, inclusiv a unor politici specifice adaptate nevoilor oamenilor și a investițiilor sociale, alături de asistență socială și asigurări. Astfel, a promovat sisteme de bunăstare eficiente și durabile, în care investițiile sociale puternice sunt asociate cu protecția și stabilizarea.

După o perioadă destul de activă între 1991 și 2004, a existat o perioadă de stagnare (până la criza din 2008 și nu numai), în timpul căreia nu au fost ratificate directive sociale majore. Pilonul european al drepturilor sociale din 2017 (pilonul social) a stabilit o serie de principii și drepturi cheie pentru a sprijini piețele forței de muncă și sistemele de bunăstare corecte și în stare de bună funcționare; este una dintre evoluțiile politicii referitoare la o uniune economică și monetară mai profundă și mai echitabilă, una dintre cele zece priorități politice ale Comisiei Europene pentru perioada 2015-2019. Proclamat și semnat solemn de Comisie, Parlament și Consiliu, acesta are potențialul de a deschide un nou capitol și de a introduce o nouă dinamică în politica socială și de ocupare a forței de muncă a UE. Pilonul conține trei categorii principale de acțiune, dintre care una privește protecția socială și incluziunea.

CAPITOLUL DE PROTECȚIE SOCIALĂ AL PILONULUI EUROPEAN PENTRU DREPTURI SOCIALE

Un întreg capitol al pilonului social este dedicat promovării protecției sociale și incluziunii, inclusiv îngrijirea copiilor, indemnizațiile de șomaj, venitul minim, veniturile și pensiile pentru limită de vârstă, asistența medicală, incluziunea persoanelor cu dizabilități, îngrijirea pe termen lung, asistența pentru locuințe pentru persoanele fără adăpost și acces la servicii esențiale. Principiul 12 se concentrează în mod explicit pe protecția socială: indiferent de tipul și durata relației lor de muncă, lucrătorii și, în condiții comparabile, lucrătorii independenți au dreptul la o protecție socială adecvată.

Propunerea privind pilonul social a explicat acquis-ul social pe care se bazează diferitele sale principii. În unele cazuri, în diferitele elemente de protecție socială, acesta depășește acquis-ul. În plus, deși punerea în aplicare a pilonului social rămâne în principal la nivelul statelor membre, în strânsă colaborare cu partenerii sociali, Comisia a propus recent mai multe măsuri pentru a sprijini procesul.

Pilonul social propune:

- promovarea dreptului pentru toți copiii de a avea acces la servicii de educație și îngrijire timpurie la prețuri accesibile, de bună calitate. Ca parte a Agendei Liderilor, Comisia a prezentat un nou pachet privind educația, care include o propunere pentru o recomandare privind educația și îngrijirea de înaltă calitate a copiilor mici.
- să aplice dreptul la protecție socială în caz de șomaj șomerilor de scurtă durată și persoanelor care desfășoară activități independente și să le lege de serviciile publice de ocupare a forței

de muncă. De asemenea, sugerează efectuarea unei revizuii continue a sistemelor de impozite și beneficii pentru stimulente și descurajări la locul de muncă. Propunerea în curs de negociere pentru revizuirea sistemelor de coordonare a securității sociale prevede indemnizații de șomaj pentru persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă pentru o durată de șase luni, în loc de cele trei actuale.

- să îi conecteze pe toți cei care nu au resurse suficiente pentru a accesa un venit minim la ocuparea forței de muncă și la alte servicii care duc la (re) integrarea pe piața muncii.
- centrarea pe caracterul adecvat al pensiilor ca principiu pe lângă recomandarea din 1992 privind convergența obiectivelor de protecție socială și a politicilor privind pensia pentru limită de vârstă, Comisia a prezentat un produs paneuropean de pensii personale alături de sistemele de pensii personale naționale. De asemenea, a înființat un grup de nivel înalt care să ofere consultanță cu privire la politicile de pensii până în 2019.
- acces securizat pentru toți la asistență medicală în timp util, la prețuri accesibile și de bună calitate.
- abordarea necesității unor măsuri cuprinzătoare pentru ca drepturile omului cu dizabilități, consacrate în Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități (CRPD) să devină o realitate, susținând principii precum respectarea demnității, participarea, sprijinul pentru venituri și un mediu de lucru adaptat astfel încât persoanele cu dizabilități să se poată bucura de egalitate deplină și incluziune la locul de muncă și în societate.
- să sublinieze importanța accesibilității, adecvării și calității îngrijirii pe termen lung și, dincolo de reglementările și îndrumările anterioare, promovarea îngrijirilor comunitare. Propunerea Comisiei pentru o nouă directivă privind un echilibru între viața profesională și cea privată pentru părinți și îngrijitori cu părți

legislative și nelegislative, sprijină crearea unor centre de îngrijire pe termen lung mai bune.

- să promoveze locuințe sociale (adică sprijin pentru locuințe, în natură) și asistență pentru locuințe pentru toți cei care au nevoie și nu numai pentru cei care nu au resurse financiare. Pilonul social stabilește, de asemenea, dreptul la un adăpost adecvat pentru toată lumea aflată într-o situație fără adăpost și promovează (re) integrarea lor în societate. Câteva aspecte ale Agendei Urbane susțin punerea în aplicare a acestui principiu prin promovarea cooperării între statele membre, orașe și Comisia Europeană.
- să asigure accesul la servicii esențiale disponibile și accesibile (de exemplu, apă, salubritate, financiar etc.) pentru toți, inclusiv persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități. Mai multe inițiative în curs susțin punerea în aplicare a acestui principiu la nivelul UE, în ceea ce privește accesibilitatea la energie, apă și sănătate.

Primul exercițiu de monitorizare desfășurat de Comisia Europeană cu privire la punerea în aplicare a pilonului social a avut loc în martie 2018. Aceasta nu numai că a explicat toate inițiativele recente ale Comisiei care sprijină punerea în aplicare a principiilor pilonului social, ci a introdus și modalități prin care politicile sociale și ocuparea forței de muncă au fost integrate în alte domenii politice, cum ar fi educația, tineretul și politica energetică. În plus, rapoartele de țară din cadrul semestrului european din 2018 au folosit tabloul de bord social care însoțește pilonul social, cu accent deosebit pe provocările de competențe și pe rețelele naționale de siguranță socială.

Pilonul social continuă drumul început de pachetul de investiții sociale și se bazează atât pe principiile investițiilor sociale, cât și pe protecție și stabilizare. De asemenea, reflectă toate cele trei componente ale abordării incluziunii active, în special prin accentul pus pe accesul la servicii de calitate, cum ar fi îngrijirea copiilor, locuința și asistența medicală și venitul minim adecvat. În cele din urmă, subliniază și legătura puternică dintre activare și servicii.